

ŠESTÁK

speciální číslo pro návštěvní den na táboře 2013
vydáno pro vnitřní potřebu - 12.července 2013, nákladem 25 výtisků
oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu a 6.oldskautského klubu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřiních

www.SESTKA.eu www.OLDSKAUTI.cz

rychloukurs plachtění

1.den - sobota 6.července 2013

(Áďa) Odjezd byl o půl osmé, pak jsme dali bágly do vlaku, Mája ve vlaku usnula. Pak jsme jeli autem a dorazili jsme na tábořiště, postavili jsme stany a vybalovali jsme se.

Na oběd jsme měli chleba s máslem a marmeládou. Pak jsme měli volno.

Na večeři jsme měli guláš a ještě před večeří jsme hráli trojnožku.

Večer jsme seděli u ohně a povídali jsme si.

(Slon) – Takže, nevím jak začít, tak začnu úplně od rána.

Vstala jsem v šest ráno a šla jsem se obléct, umýt a co lidi normálně ráno dělají. Vyjeli jsme a dojeli jsme na Vsetín, kde jsme zjistili, že sraz je v Jablůnce. Dojeli jsme do Jablůnky, kde jsme čekali než přijede vlak. Jeli jsme vlakem a myslím, že jsme asi třikrát přestupovali. V jednom vlaku mě, Kukyně a Jaxině vynadali za to, že jsme měli nohy na sedadle a museli jsme ho celé umýt.

Konečně jsme vystoupili a pro pár z nás přijela Fialka a Pája. Furt jsme šli směrem k tábořišti a po cestě přijela Fialka a vzala nás.

Po příjezdu na tábor jsme měli nástup a tam nám dali instrukce jak postavit stan a postel.

Stavili jsme a stavili a když v tom slyšíme písknutí a přípravu na oběd, pojedli jsme a byl odpolední klid.

Spala jsem, šla jsem na latrínu a zase spala.

Asi o půl paté jsme hráli trojnožku a po trojnožce jsme šli na kameny a dřevo na večerní oheň.

Dodělali jsme to a zapískala se příprava na večeři. Po večeři jsme měli nástup a po nástupu jsme se sádlili kolem ohně kde Žaby přijaly novou členku. Potom jsme seděli u ohně a hráli hry.

Byli vanaři na kterých jsem nesměla chybět. Po vanařích jsem se převlékla a začala psát tento článek, který jsem stihla za 29 minut.

(Dazul) Na plachtění po Slezské Hartě jsem se moc těšil.

Oddíl pomoc při stavbě tábora nepotřeboval, protože Expediční jednotka fungovala bezchybně a tak jsem s klidným svědomím transportoval čtyřmetrovou střediskovou plachetnici třídy vaurien s šestimetrovým stěžněm a 20m² plachet přesně 105 km daleko - do jedné zátočiny za Leskovcem nad Moravicí..

Čtvrteční večer a páteční půldem jsme plachtili ve třech - s Murzílkem a Jirkou. S přístrojem jsme se ale potápěli jen dva - Murzílek a já. Páteční podvečer a sobotu jsem brázdil po přehradě na plachetnici sám. Projel jsem všechny zátočiny, kde jsem doposud nebyl a doplachtil tam, kde se vlezl stožár. Další jízdu zpravidla zabránil most a nebo bójky ochranného pásma před hrází.

Byl to silný zážitek, který si strašně rád třeba příští rok zopakuju. Už jen proto, že jsem objevil dva nádherné fleky bez rybářů, kde lze pohodlně zakotvit a nerušeně přenocovat.

Celé povídání si přečti v kronice na www.oldskauti.cz

*Všichni se v životě vydáváme různými cestami,
ale ať jdeme kamkoli, vždycky si tam neseme trochu z toho druhého.*

Fotografie na této straně jsou ze čtvrtku 11.7.2013 - Irča přijel na tábor, aby naučila jeho účastníky základním dovednostem při práci s kůží. Každý si vlastnoručně vyrobil a ručně nazdobil minimálně jeden kožený výrobek, který si odveze z tábora domů.

